

Zpracoval: Mgr. Marie Svobodová
Tel.: 974 817 544

Datum: 21. 1. 2013
Verze: 4

Schválil: Mgr. Jarmila Šmardová, ředitelka odboru veřejné správy a eGovernmentu

Rámcová pozice / Stanovisko pro Parlament ČR

Projednávaná věc: Návrh Směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupnosti internetových stránek subjektů veřejného sektoru

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the accessibility of public sector bodies' websites

Pracovní skupina: Pracovní skupina pro telekomunikace a informační společnost

Číslo dokumentů: 17344/12, COM(2012)721 final

Stupeň priority pro ČR: Důležitá problematika

1) Charakteristika - včetně stádia projednávání:

Předmětný návrh směrnice vydala Evropská komise dne 3. prosince 2012 s ohledem na skutečnost, že dosud správně nefunguje vnitřní trh přístupnosti internetových stránek a bez harmonizace požadavků na přístupnost na úrovni EU nebude možné snížit dosavadní roztržitost tohoto trhu. Podle Komise má přitom evropský trh s produkty a službami souvisejícími s přístupností internetových stránek stále velké možnosti růstu – jeho velikost se odhaduje na 2 miliardy EUR, zatím ale realizuje méně než 10 % svého potenciálu.

Cílem nové směrnice má proto být **sblížení právního legislativního rámce členských států v otázce přístupnosti vybraných typů internetových stránek subjektů veřejného sektoru tak, aby informace a služby veřejného sektoru mohly v maximální míře využívat i osoby se specifickými potřebami**. Návrh směrnice podporuje členské státy při naplňování jejich závazků ve věci přístupnosti internetových stránek, stejně jako i závazku řídit se **Úmluvou Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením**, konkrétně jejích článků 4, 9 a 21, pokud jde o internetové stránky subjektů veřejného sektoru. Například podle čl. 9 Úmluvy jsou členské státy a EU povinny přijmout vhodná opatření k zajištění přístupu osob se zdravotním postižením na rovnoprávném základě s ostatními mimo jiné k informačním a komunikačním technologiím.

Přístupnost internetových stránek je souborem zásad a postupů, které mají být při tvorbě internetových stránek dodržovány, aby byl **obsah daných stránek přístupný pro všechny uživatele, zejména osoby se zdravotním postižením**¹. Jedná se o obecné zásady technologického i obsahového charakteru, které se využijí jak při tvorbě internetových stránek, tak při prezentaci informací a služeb. Počet občanů EU s funkčním omezením či zdravotním postižením se odhaduje na 15 % populace v produktivním věku, tedy zhruba

¹ Podle úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením zahrnují osoby se zdravotním postižením, osoby mající dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit jejich plnému a účinnému zapojení do společnosti na rovnoprávném základě s ostatními.

80 milionů lidí. V důsledku trendu stárnutí populace se pravděpodobně bude tento podíl v budoucnu výrazně zvyšovat. Podle návrhu směrnice by měla být zajištěna plná **přístupnost k veřejným službám**, jako jsou **sociální zabezpečení a zdravotnické služby, hledání zaměstnání, přihlášky na univerzitu a vydávání osobních dokladů a osvědčení**, a to do roku 2015.

Pro tvorbu přístupných internetových stránek a obsahu existují mezinárodně uznávané a technologicky neutrální standardy – tzv. **Kritéria úspěchu a požadavky pro úroveň shody AA** (Success and Conformance Requirements for Level AA) ve verzi **2.0 pokynů pro přístupnost internetového obsahu WCAG 2.0** (Web Content Accessibility Guidelines) vydané konsorciem W3C (World Wide Web Consortium). V EU je přitom nyní v souladu s WCAG 2.0 méně než 10 % internetových stránek.

Celkem 21 členských států (AT, BE, BU, CZ, DE, DK, EE, ES, FR, FI, IT, LT, NL, PT, SI, UK, MT, RO, SE, SK, PL) již opatření týkající se přístupnosti internetových stránek na základě výše uvedených mezinárodních kritérií na vnitrostátní úrovni přijaly. Co se týká zvolených legislativních přístupů, jsou však mezi jednotlivými členskými státy rozdíly.

V rámci **pověření Komise M/376** pro evropské normalizační organizace se připravuje **evropská norma**, která bude obsahovat přístupnost internetových stránek vycházející rovněž z mezinárodních pokynů WCAG 2.0. Z výsledků této práce pak vyplyne harmonizovaná norma, jejímž cílem bude poskytnout předpoklad souladu s požadavky na přístupnost internetových stránek stanovených v této směrnici.

V souvislosti s uplatňovanými kritérii přístupnosti je třeba dále upozornit na to, že Mezinárodní organizace pro normalizaci a Mezinárodní elektrotechnická komise přijaly **mezinárodní normu ISO/IEC 40500:2012**, která je naprosto stejná jako původní WCAG 2.0.

Přístupnost internetových stránek je zmiňována jako strategický cíl EU v řadě politických iniciativ: **Evropská strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020**, **Akční plán eGovernment na období 2011–2015** a zejména **Digitální agenda pro Evropu**, kde Komise navrhla, aby byly internetové stránky veřejného sektoru plně přístupné do roku 2015. O tyto strategické iniciativy se také opírá předmětný návrh směrnice.

Návrh směrnice obsahuje celkem 13 článků:

Článek 1 - Předmět a obsah působnosti

Návrh stanoví technická ustanovení, podle nichž **musí členské státy zpřístupnit určité typy internetových stránek subjektů veřejného sektoru** (uvedených v příloze návrhu směrnice), které obsahují informace a služby poskytované subjekty veřejného sektoru, jež jsou nezbytné pro naplnění práv rovného přístupu k některým službám státu, zajištění maximální míry plnohodnotného života a zapojení občanů do ekonomiky a společnosti a též k požívání práv občanů EU. **Členské státy přitom mohou samy dobrovolně rozšířit působnost této směrnice i na jiné typy internetových stránek veřejného sektoru.**

Článek 2 – Definice

Obsahuje pojmy vztahující se na internetové stránky, normy a veřejné subjekty – jde o podobnou terminologii používanou konsorciem W3C a jeho základními rámcovými dokumenty pro technologie webových stránek a informací.

Článek 3 – Požadavky pro přístupnost internetových stránek

Článek definuje požadavky na přístupnost ve dvou směrech/oblastech :

- **zaměření na jednotný a přiměřený způsob zpřístupnění**, aby uživatel mohl internetové stránky vnímat, zacházet s nimi a porozumět jim;
- **zaměření na trh a na interoperabilitu** s různými uživatelskými aplikacemi a podpůrnými technologiemi

S cílem rychle dosáhnout současných politických závazků má být toto ustanovení **provedeno do 31. prosince 2015**.

Komisi je zároveň svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené působnosti (v souladu s čl. 8), aby tam, kde je to vhodné touto formou dále upřesnila požadavky pro přístupnost internetových stránek. Tato delegace je navržena s ohledem na skutečnost, že se požadavky mohou změnit v důsledku převratných technologických a sociálních změn.

Článek 4 – Harmonizované normy a předpoklad souladu

Návrh směrnice je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES. Očekává se, že **v připravované evropské normě budou zohledněna kritéria WCAG 2.0 vydané jako mezinárodní norma ISO konsorciem W3C**. Tyto technologické i obsahové specifikace poskytují **základ pro požadavky na přístupnost internetových stránek, a to s využitím zásad technologické neutrality**. Jedná se o obecné principy přístupnosti informací a dají se tedy využít i na jiné formy informací a služeb (formuláře, dokumenty apod.). Předpokládá se, že internetové stránky, které budou v souladu s harmonizovanými pravidly, splňují požadavky na přístupnost internetových stránek podle čl. 3 návrhu směrnice.

Článek 5 – Evropské a mezinárodní normy a předpoklad souladu

Pokud nejsou k dispozici harmonizované normy zmíněné v čl. 4, předpokládá se použití připravovaných evropských norem, které stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Pokud nebude k dispozici tato evropská norma, stanoví směrnice řešení týkající se předpokladu souladu s požadavky na přístupnost internetových stránek pro dotčené internetové stránky, které splňují části **normy ISO/IEC 40500:2012²**, která zahrnuje Kritéria úspěchu a požadavky pro úroveň shody AA.

Článek 6 – Dodatečná opatření

Mají přispět ke zvyšování povědomí, vytváření dohody o spolupráci a k růstu trhu. Členské státy se proto vyzývají, aby usnadnily rozšíření přístupnosti internetových stránek i na jiné internetové stránky veřejného sektoru, které nejsou dotčeny návrhem této směrnice.

Článek 7 – Předkládání zpráv

Jedná se o povinnost pro členské státy **vypracovávat každoročně zprávu o sledování přístupnosti internetových stránek veřejného sektoru za použití metodiky Komise**, která

² Již zmíněná obecná mezinárodní norma Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0)

by měla být stanovena formou prováděcích aktů. Metodika by měla využívat přístupy k technickému hodnocení a odpovídající postupy převzaté z harmonizované normy, jsou-li dostupné a přiměřené a bude zveřejněna v Úředním věstníku EU. Ve zprávě by měl být uveden i seznam opatření přijatých k provádění této směrnice.

Článek 8 – Výkon přenesené pravomoci

V souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU je zde upraven výkon přenesené pravomoci Komise přijímat nelegislativní akty s obecnou působností, kterými se doplňují nebo mění některé prvky legislativního aktu, které nejsou podstatné.

Článek 9 – Výbor

Pro potřeby **přijímání prováděcích aktů Komise** je zde zakotven výbor podle nařízení (EU) č. 182/2011. Jsou zde uvedeny odkazy na **poradní postup** (má být používán pro přijímání prováděcích aktů určujících způsoby, jak by členské státy měly podávat Komisi zprávy o výsledcích sledování souladu internetových stránek se stanovenými požadavky) a **přezkumný postup** (jenž se má používat pro přijímání prováděcích aktů definujících metodiku, kterou by členské státy měly používat ke sledování souladu internetových stránek s uvedenými požadavky).

Článek 10 – Provedení

Návrh směrnice pevně stanovuje termín **30. června 2014**, ke kterému mají být v účinnosti právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

Článek 11 – Přezkum

Přezkum uplatňování této směrnice by měl být proveden do tří let od jejího vstupu v platnost.

Článek 12 – Vstup v platnost

Je stanoven na dvacátý den po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 13 – Určení

Směrnice je určena všem členským státům EU.

Příloha směrnice

Návrh směrnice obsahuje přílohu, ve které je uvedeno **12 typů internetových stránek subjektů veřejného sektoru**, které by měly podléhat stanoveným požadavkům přístupnosti. Jedná se o následující typy stránek:

1. Daně z příjmu: prohlášení, oznámení o vyměření
2. Služby úřadů práce v oblasti hledání zaměstnání
3. Dávky sociálního zabezpečení: dávky v nezaměstnanosti, dětské přídavky, náklady na zdravotní péči (náhrada nebo přímé zúčtování), studentské granty

4. Osobní doklady: pasy nebo řidičské průkazy
5. Registrace automobilů
6. Žádosti o stavební povolení
7. Prohlášení na policii, např. v případě krádeže
8. Veřejné knihovny, např. katalogy a nástroje pro vyhledávání
9. Žádosti o rodné a oddací listy a jejich vydání
10. Zápis k vyššímu vzdělávání nebo na univerzitu
11. Oznámení o změně bydliště
12. Služby související se zdravím: interaktivní poradenství o dostupnosti služeb, on-line služby pro pacienty, sjednávání termínů.

Rada dosud nezačala projednávání tohoto návrhu směrnice.

2) Pozice ČR:

ČR návrh směrnice obecně vítá a považuje jej za užitečný příspěvek k zajištění přístupnosti k informacím prostřednictvím internetových stránek veřejného sektoru v rámci naplňování obecného práva na rovný přístup pro osoby se specifickými potřebami, což je v obecné rovině v souladu s národními prioritami. Česká republika se problematice přístupnosti webových stránek a obecně přístupnosti informací věnuje již od roku 2003³ s tím, že se již v roce 2008 zařadila mezi země, které odstraňují bariéry v přístupu těžce zdravotně postižených osob k informacím prezentovaným prostřednictvím internetu.

ČR má v této oblasti základní právní rámec zakotven v **zákonu 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů** (§ 5 odst. 2 písm. f), a prováděcí **vyhlášce č. 64/2008 Sb., o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek pro osoby se zdravotním postižením (vyhláška o přístupnosti)**. Zákonná úprava nařizuje všem orgánům státní správy, aby jejich webové stránky byly zpracovány dle za tímto účelem vypracovaných pravidel přístupnosti, které stejně jako návrh směrnice vychází např. z mezinárodní specifikace WCAG, i když v dřívější verzi. Zároveň je však nutné uvést, že česká pravidla nejsou stoprocentně totožná s WCAG 2.0, některé body jsou definovány precizněji a některé body těchto standardů byly naopak vypuštěny.

Česká republika se nikoliv v návaznosti na návrh této směrnice, ale z vlastní iniciativy, rozhodla, že v letech 2013–2014 přehodnotí svůj současný právní rámec pro oblast přístupnosti a že jej rozšíří v maximální možné míře i na oblast přístupnosti jiných druhů informací (digitální dokumenty, elektronické formuláře, komunikační a aplikační rozhraní určená pro komunikaci občana se státem a pro zprostředkování služeb veřejné správy apod.). ČR se tak hodlá věnovat také související problematice přístupnosti dokumentů, a to také proto, že dlouhodobě narůstá objem digitálních dokumentů veřejné správy a jejich doručování občanům v digitální podobě.

V souvislosti s otázkou přístupnosti je nutno konstatovat, že ČR je jedním z mála členských států EU, který má vytvořen **princip zaručené elektronické komunikace garantovaným**

³ Předkládaná směrnice vychází z obecných tezí odborných fór, v nichž byli i odborníci z ČR, byť se s těmito historickými tezemi nekryje zcela.

kanálem umožňujícím jednak podání občana vůči orgánům veřejné moci (jako nepovinná složka), ale především doručování dokumentů v elektronické podobě orgány veřejné moci (povinná složka), a to **formou datových schránek provozovaných jako veřejná služba**. Jedním ze základních principů datových schránek je právě usnadnění využívání možností elektronické komunikace občana se státem, a to zaručenou elektronickou formou bez nutnosti zvláštních technologických opatření na straně občana. To souvisí i s velkou výhodou dobrovolného využívání datových schránek i osobami se zdravotním postižením, kterým datové schránky přináší možnosti obousměrné komunikace s úřadem, a to kdykoliv a odkudkoliv a s využitím pro ně obvyklých technických prostředků. **ČR tedy jde v mnoha oblastech nad rámec navrhované směrnice a uvědomuje si možnosti posilování rovných příležitostí zajišťováním větší míry přístupnosti obecně.** ČR se bude snažit o rozšíření směrnice například o služby spojené s podnikáním nebo se zpřístupněním seznamu institucí veřejného sektoru.

Státním orgánem ČR odpovědným za monitorovací povinnosti vyplývající ze článku 7 návrhu směrnice a implementaci případných úprav právního řádu souvisejících s touto navrhovanou směrnicí bude Ministerstvo vnitra.

ČR má výhrady k některým aspektům, článkům a příloze návrhu směrnice. Jedná se o následující články:

Obecná připomínka zásadního charakteru: ČR se domnívá, že tento návrh směrnice **nedostatečně určuje samotnou míru přístupnosti informací prezentovaných a využitelných v rámci poskytování zmíněných základních služeb veřejného sektoru.** Není například jasné, zda v oblasti daní musejí být dle tohoto návrhu přístupné jen webové stránky, kde je umístěn formulář pro podání daňového přiznání, či zda je nutné mít přístupné i webové stránky s informacemi o daňovém řádu daného členského státu. Je vhodné blíže specifikovat rozsah, na něž se povinnost přístupnosti vztahuje.

Články 3, 5 a 8 – akty v přenesené pravomoci – ČR se staví rezervovaně k návrhu, aby Komise mohla v rámci přenesené pravomoci určovat další požadavky na přístupnost internetových stránek. Sama směrnice připouští v článku 5, že ani v tuto chvíli nejsou a nemusejí být k dispozici podrobnější zejména technicko-procesní specifikace základních principů přístupnosti, a vzhledem k sice rychle se vyvíjející, ale nedostatečně reagující technické platformě pro prezentování internetových stránek je **naopak vhodné po určité době** (alespoň po dobu potřebnou k zavedení pravidel a vyhodnocení jejich fungování) **zachovat právní jistotu ve stanovení obecného a dlouhodobého rámce technických opatření. Možnosti Komise stanovovat další technické specifikace** nejsou pro tuto oblast účelné proto, že **by ve svém důsledku přinášely právní nejistotu, ale hlavně by nebylo možné reagovat na měnící se povinnosti** ze strany jednak samotných institucí veřejného sektoru a také ze strany dodavatelů technologií pro tvorbu internetových stránek a aplikací. Extenzivní využívání prováděcích pravomocí navíc může, vzhledem ke krátkým lhůtám pro provedení prováděcích opatření, ztížit implementaci do vnitrostátního práva, a to zejména v případech, kdy je prováděcím opatřením rozšiřována působnost základního aktu.

Článek 10 – vzhledem k nutnosti **promítnutí směrnice do vnitrostátního právního řádu** (v případě ČR formou novelizace zákona č. 365/2000 Sb. a prováděcí vyhlášky 64/2008 Sb.), se **stanovený termín 30. června 2014, jeví spíše jako nereálný.** Jeho reálnost bude záviset i na rychlosti vyjednávání o návrhu směrnice, přičemž jeho podrobnější projednávání v pracovní skupině Rady bude pravděpodobně zahájeno během února 2013. Celkovou podobu této legislativní úpravy navíc mohou vedle textu směrnice výrazně ovlivnit také akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty. **ČR proto bude prosazovat, aby byla na vnitrostátní implementaci směrnice ponechána lhůta 2 roky,** jak to bývá zvykem

i u jiných směrnic. Jak již bylo uvedeno, v letech 2013–2014 dojde stejně k plánované úpravě vnitrostátního právního rámce pro oblast přístupnosti. Odborníci připravující tento nový rámec si jsou vědomi potřeby souladu s navrhovanou směrnicí a počítají s tím, navíc již dnes jde v některých oblastech ČR iniciativně nad rámec navrhované směrnice.

K rozsahu služeb veřejného sektoru vymezených přílohou:

Návrh směrnice ve své příloze stanoví minimální rozsah jednotlivých typů internetových stránek veřejného sektoru, které mají členské státy zveřejnit. **Vhodnější se ovšem jeví zveřejnit přehled informací, a to zejména o nejčastějších životních situacích, a zároveň v rámci těchto informací umožnit přístup k internetovým aplikacím nebo službám, které stát poskytuje v souvislosti s těmito životními situacemi.**

ČR se domnívá, že v rozsahu základních služeb vymezených přílohou **chybí následující specifikace veřejných služeb a navrhuje jejich doplnění:**

13. Seznam institucí veřejného sektoru s udáním kontaktních informací a vymezení jejich působnosti

Mělo by být garantováno, že členské státy, které vedou adresář svých orgánů a institucí zajišťujících určité služby, jej povedou v přístupné formě. Mělo by být garantováno, že potřebuje-li osoba se zdravotním postižením zjistit, kam se může v nějaké věci či agendě obrátit, měla by mít k dispozici seznam institucí a úřadů, a to i s uvedením jejich základních kontaktních informací a vymezení rozsahu působnosti. ČR má službu adresáře veřejné správy a souboru životních situací v rámci Portálu veřejné správy a tyto zdroje jsou hojně využívány.

14. Obstarání povolení k podnikání a zajištění práv a povinností souvisejících s podnikáním ve členském státě

Zcela chybí garance přístupnosti služeb umožňujících kterémukoliv občanovi začít podnikat a podnikat v daném členském státě, a to včetně informací o podmínkách, které pro podnikání musí splnit. Zahrnutím této služby do zmíněného výčtu by byla zvýšena možnost podnikat i pro osoby se specifickými potřebami v rámci členských států a zvýšena transparentnost možnosti podnikat napříč Evropskou unií.

3) Dopad na právní řád ČR:

Na základě prvotní analýzy se dospělo k závěru, že bude nutná jednak novelizace **zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů**, a dále pak novelizace **prováděcí vyhlášky č. 64/2008 Sb.**, o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek pro osoby se zdravotním postižením. Důvodem pro novelizaci zákona č. 365/2000 Sb. budou z pohledu navrhované směrnice zejména povinnosti ukládané členským státům v článku 7 návrhu směrnice, dle kterého členské státy mají povinnost sledovat internetové stránky veřejného sektoru z hlediska plnění stanovených požadavků a předkládat každoročně zprávy Komisi a také specifikace konkrétních služeb a hlavně vazby na obecné principy uvedené v mezinárodní normě ISO-40500, s jejíž implementací na národní úrovni ČR stejně počítá.

V současné době zatím není k dispozici ani připravovaná evropská norma k této problematice, ani metodika ke sledování internetových stránek veřejného sektoru a podávání zpráv, proto nelze fundovaně odhadnout konečnou šíři novelizace vyhlášky.

Navíc ČR v současné době připravuje nový rámec pro problematiku přístupnosti s obecnějším charakterem, tedy i bez implementace povinností uvedených v navrhované směrnici by byla novelizace příslušných předpisů provedena.

4) Dopad na státní rozpočet:

Vzhledem k tomu, že v ČR je již zakotven právní rámec pro tuto oblast, předpokládáme, že dopad může být maximálně ve výši plánované obnovy a údržby softwarového vybavení orgánů veřejné správy. Dále budou ze směrnice vyplývat náklady na implementaci metodiky Komise pro poskytování ročních zpráv, což nelze v současné době kvalifikovaně odhadnout, neboť tato metodika není součástí návrhu směrnice, ale má být vytvořena formou implementačních aktů. Toto stanovisko je podpořeno i v pracovním dokumentu Komise „Souhrn posouzení dopadů“, kde je konstatováno, že pro 21 členských států (mezi nimiž je i ČR), jež opatření o přístupnosti internetových stránek zavedly, budou další investice minimální, neboť dotčené internetové stránky veřejného sektoru spadají pod stávající vnitrostátní předpisy. V témže dokumentu Komise rovněž odhaduje, že systém podávání zpráv v rámci společného sledování a informační povinnosti by měl stát ročně kolem 1,65 milionů EUR (pro celou EU).

5) Další relevantní dopady (např. na ŽP, hospodářské, sociální, apod.):

Komise očekává, že návrh směrnice přinese lepší příležitosti hospodářské a sociální účasti zejména občanům se zdravotním postižením a občanům nad 65 let. Jedná se o zlepšení pracovních příležitostí nejen v ČR, ale i napříč Evropskou unií.

Po uvedení směrnice do praxe by se měl otevřít evropský trh přístupnosti internetových stránek, jehož potenciál, který je nyní využíván jen z 10 %, je odhadován na 2 miliardy EUR. Inovace, které by návrh podnítil, by také zvýšily atraktivitu internetu pro všechny uživatele díky zlepšeným funkcím a nižším nákladům potřebným k jejich zajištění.

Navrhovaná směrnice posiluje dodržení zajištění rovného přístupu pro osoby se zdravotním postižením tak, jak je uvádí Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením zejména v článcích 4, 9 a 21. Touto úmluvou je ČR již nyní vázána. Sjednocení právního rámce v EU navíc povede k daleko větší jistotě při využívání práva na rovný přístup a na svobodný přístup k informacím a na svobodné využívání služeb napříč členskými státy Evropské unie.

6) Pozice EK a EP:

Jedná se o návrh EK. Pozice EP zatím není známa.

7) Pozice členských zemí:

Zatím nebylo projednáváno v rámci Rady, proto nejsou známy.

8) Stav projednání v Parlamentu ČR:

Obě komory Parlamentu ČR vzaly návrh směrnice na vědomí.

9) Procedurální otázky:

a) **Právní základ EU/ES:** Čl. 114 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

b) **Hlasovací procedura:** Řádný legislativní postup.